

فواننده: ابی

A7 A D E A
هیچ تنها و غریبی طاقت غربت چشمهات و نداره
A E D E A D
هر چی دریا رو زمین قد چشمهات نمی تونه ابر بارونی بیاره
E
وقتی دلگیری و تنها غربت تمام دنیا
A E A D
از دریچه قشنگ چشم (روشنی می باره) (2)
A D E
نمی تونم غریبه باشم توی آیینه چشمهات
A D E
تو بزار که من بسوزم مثل شمعی توی شبها
A Dm E D
توی این غروب دلگیر جدایی توی غربتی که هم رنگ چشمهات
A Dm D A7
همیشه غبار اندوه روی گلبرگ لبها
A D A E
مرفی داری روی لبها آگه آه سینه سوزه
A E A E
آگه مرفی از غریبی آگه گرمای تموزه
A D A E
تو بگو به این شکسته قصه های بی کسی تو
A E A E
اضطراب و نگرانی مرفهای دلواپسی تو
A E
مرفهای دلواپسی تو
A D E
نمی تونم غریبه باشم توی آیینه چشمهات
A E A D E
تو بزار که من بسوزم مثل شمعی توی شبها نمی تونم نمی تونم